

Núm. 408

Any XXXV

BONA PAU

MONTUÏRI

FEBRER 1987

LES CARROSSES DE SANT ANTONI, DE CADA ANY MILLOR

Les beneïdes de Sant Antoni foren la nota positiva més destacada de gener.

CURIOSITATS HISTÒRIQUES

Sis inscripcions sepulcral a la Capella del Roser

Per desgràcia i per manca de sensibilitat històrica, es destrossaren moltes làpides sepulcral del nostre temple quan es dugué a terme el seu enrajolat, per altra banda necessari encara que no del tot adequat.

Així i tot, queden sis làpides dins la capella del Roser, que també està enrajolada. Quan es féu aquest enrajolat —que ja ha palt— es respectaren les pedres, que duen les següents

INSCRIPCIONS

I.— (central, més prop de l'altar del Roser) SEPULTURA DE PERE? VERD, I JOANA MULET, VIUDA, DE L'ANY 1711.

II.— (a la part dreta) SEPULTURA DEL R. MICHAEL SOCIES PRE. (pre-

vere) I DE SOS HEREUS I DELS HEREUS DE MICHAEL TROBAT DE LA FONT.

III.— (a la part esquerra) SEPULTURA DEL DIST. (discret) BARTOMEU GALLARD NOTT (Notari) I SOS HEREUS. 1712.

IV.— (al centre) SEPULTURA DE BARTHOMEU RIBES, DEL CARRER NOU (altra inscripció il·legible).

V.— (centre, cap al passadís que uneix la nau amb el temple) SEPULTURA DE S. (Sen) BARTO(MEU) FA-

RRANDO I SOS HEREUS. 1708.

VI.— (més prop de l'arc d'entrada al Roser) SEPULTURA DELS CONFRARES NÚMERO DE LA CONFRARIA DE NRA. SRA. DEL ROSER.

I com a comentari final i obligat d'aquesta curiositat històrica, una pregunta: ¿On degueren desaparèixer les vellíssimes làpides sepulcral que ocupaven el trespòl de la nau del nostre temple?

Bartomeu Tauler

GLOSES

Mos escriu molt amablement En Miquel Mas Arbona «Sao», i posa en es cap des glosat aquesta dedicatòria, que traduïm:

«La dedic an es qui va posar es quadret a sa "nostra" revista, a sa penúltima pàgina, i que m'ha servit de títol:

QUAN UN NO VOL, DOS NO ES BARALLEN

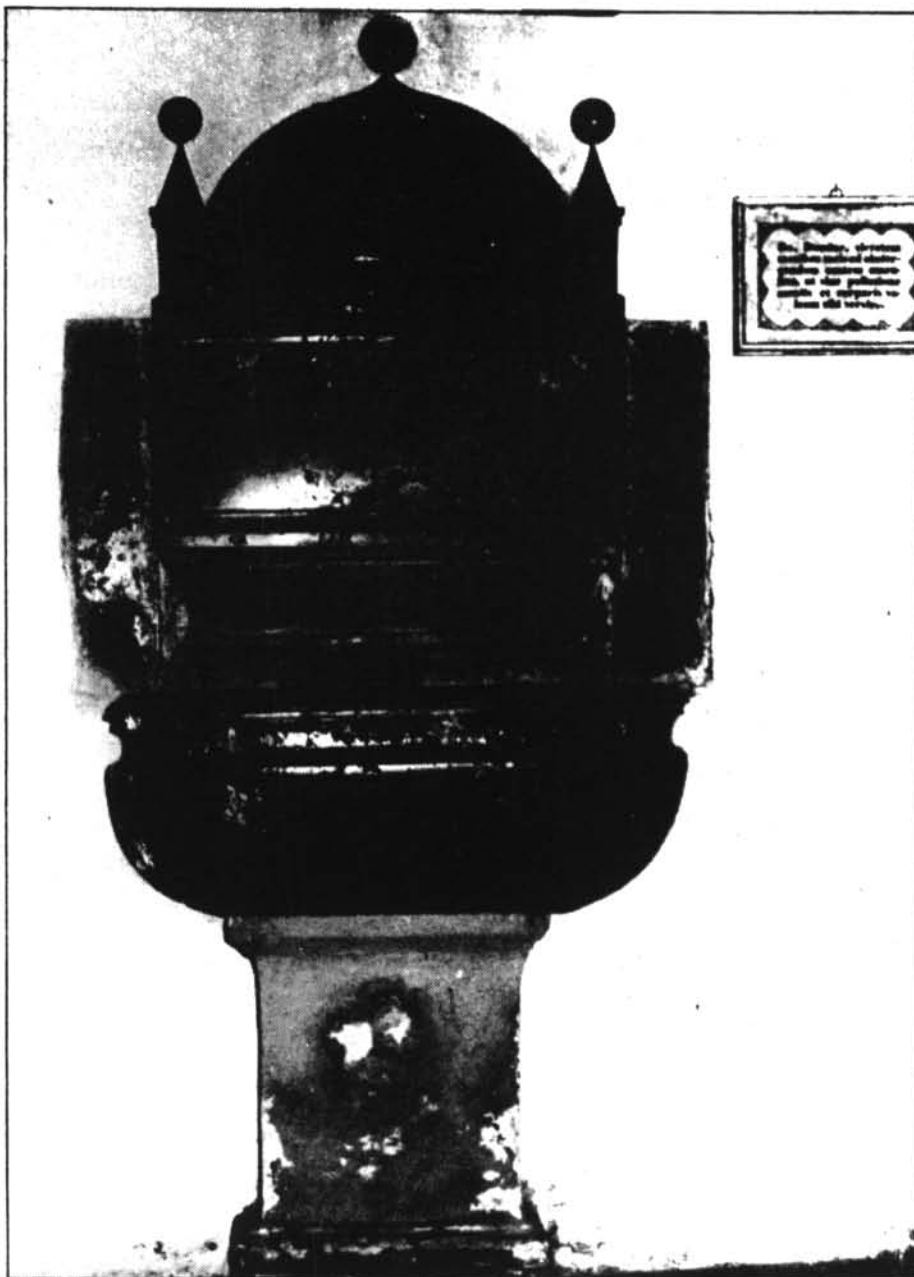
Al número 407 vaig llegir un quadret molt curiós: per això han de ser dos, i tu me vares fugir.

Que tu ets un bon «companyero»? A mi en feres enfadar, no et volgueres barallar, fugires com el «primero».

Aquest ball... és un bon feix el que me vaig carregar, ell me vaig equivocar i em barall amb mi mateix.

Amb jo molt bé vos portau, bons amics montuïrers, quan ja no poguem fer més llegirem la «Bona Pau».

Miquel Mas Arbona

«Lavabo» de la sacristia de pedra groga tirant a carabassa amb inscripció de 1642 i l'escut de Montuïri. Obra barroca local.

Maria Mesquida Miralles, «Rabent»

Cuina del menjador de la 3.ª Edat

Una dona que els darrers anys s'ha fet popular dins Montuiri és Na Maria Mesquida Miralles «Rabent». I no sols per la seva feina de cuinera en el menjador de la Tercera Edat, sinó perquè els qui allà van a dinar freqüentment alaben els saborosos plats que presenta.

Dies passats la vàrem entrevistar per tal de conèixer un poc més de la seva feina.

—Des de quan fas el dinar per a les persones de la 3.ª Edat?

—Des de fa dos anys, pel novembre del 84, quan es va obrir el menjador.

—Com va esser que vares començar a fer-hi feina?

—Vaig tirar una sol·licitud a l'Ajuntament, després hi va haver una selecció per part del Patronat de la 3.ª Edat i vaig sortir jo.

—Quin temps t'ocupa diàriament fer aquesta feina?

—De les vuit i mitja del matí fins a les quatre de l'horabaixa, més o manco.

—A on fas el dinar?

—Al menjador de Ca Ses Monges.

—Hi ha alguna persona que t'ajuda a fer la feina?

—Sí, Na Catalina de «Son Conill», unes tres hores cada dia.

—Decideixes tu el menjar que s'ha de fer?

—Sí, però la primera setmana que es va obrir el menjador va venir el metge i em va dir alguns «menus»; però ara ho pens jo un dia per s'altre.

—Quantes persones mengen actualment al menjador?

—Fitxes 40, però sempre n'hi ha un parell més.

—A part de la gent que menja al menjador, també en reparteixes per distintes cases.

—Sí, a la gent malalta o vella les duim el menjar a casa seva.

Dins la cuina, Na Maria «Rabent» aprofita el temps donant al menjar un especial saborino, el qual després serà alabat pels que se n'aprofitaran.

És el moment de servir a la taula. Tothom espera que Na Maria els faci els plats.

- Fa diàriament el menjar per a més de 40 persones.
- El serveix també puntualment a la casa dels malalts i impeditos.
- Els comensals diuen que ho troben «mel».

—Quin tipus de plats sols fer?

—Els corrents, encara que de vegades feim algun extra.

—Quin és el plat que et surt més bo?

—No ho sé, però segons diuen ells tot ho troben «mel».

—Abans de fer aquesta feina ja eres aficionada a la cuina?

—Sí, ja que vaig fer feina dotze anys a l'hotel Brasília.

—Creus que la gent valora positivament la feina que fas?

—Jo crec que sí, àlmanco jo estic molt contenta del que faig.

Donam les gràcies a Na Maria Mesquida i supòs que qualche dia ens acostarem pel menjador de la 3.ª Edat a dinar perquè, com hem dit abans, ens han informat que val la pena.

CATALINA MONCADAS
ISABEL MAYOL

Joan Mateu Bennassar, Rellotger

Manifesta esser el joier que més ha col·laborat amb Montuïri

Des de fa 36 anys ve a Montuïri un home que ara en té 57, Joan Mateu Bennassar, a qui tothom coneix pel Rellotger. És d'Inca però setmanalment, els diumenges i moltes festes té la botiga oberta en el Carrer Major, ara davall la Sala Mariana.

Hem cregut interessant acudir a ell per a saber certs aspectes de la seva feina i altres que es relacionen amb Montuïri, i que d'alguna manera, són una mostra de les pretensions de la gent.

És per això que totd'una ja li demanam:

Brollador que es va exposar a la mostra i concurs de cossiols organitzada pel Rellotger a les festes de Sant Bartomeu de 1977, a la qual s'hi presentaren 227 plantes.

—Quines peces són les que més es venen a Montuïri?

—Es venen totes les novetats, és a dir, rellotges, argent, alpaca, porcellana decorada amb plata. La gent normalment té les idees fixes quan vénen a la joieria; també de vegades volen retocar algunes joies. Em sembla que faig un poc de tot, i és precisament per això que el poble de Montuïri m'ha acollit bé. Així que consider que són amics meus no només

- «Tenc la profunda convicció de la meva honradesa»
- «Estic obert a totes les queixes»
- «Tot l'or que venc és de 18 quirats»

aquells que vénen a la joieria, sinó que em sent lligat per uns vincles afectius i podria dir familiars amb tot el poble. I puc afirmar que estic satisfet de les moltes feines que he fet.

—Per què sols ve una vegada per setmana?

—Vaig començar a fer feina ja fa molts d'anys el diumenge, i pens que la gent s'ha habituat a comprar aquest dia.

—El material que ven, és autèntic?

—Tot quant venc és or de 18 quirats i si un client, per exemple, compra una cadena de 9 o 14 quilats, a Palma no es pot dir és que la meva costi més, sinó que la cadena autèntica és la de 18 quirats.

—Tal vegada algunes persones hagin dubtat de la seva honradesa. Què els diria?

—Crec que qualcú ha volgut crear un cert confusió, potser una mica massa ingènuament, pensant canviar el curs de la meua vida, però la meua realitat és inqüestionable i tenc la profunda convicció de la meua honradesa, i no

m'interessa vendre or amb pseudònims passats per l'aigua.

—En espenyar-se una peça, l'arregla?

—El meu ofici és rellotger i joier, i és, potser, arreglant una certa peça quan jo em veig realitzat. Puc dir que sent una subtil intimitat amb aquesta feina.

—Val més un objecte nou o arreglar l'espenyat?

—Jo sempre aconsell el que és millor i no crec que ningú pugui dubtar de la meua integritat, però hi ha sempre la possibilitat que una persona no estigui d'acord amb la meua suggerència. Jo diria que adesiara falta un poc de confiança.

—Quina època de l'any manco es ven?

—Febrer i juliol.

—Sabem que qualcú s'ha sentit estafat: per què? Què els diria?

—Sempre existeix la persona que li agrada recitar ximpleries, falsedats, concessions falses i gratuïtes. Hi ha persones que, quan parlen, creuen fer neli-

Les beneïdes de Sant Antoni

Arribada de la cavalcada. La gent, que esperava espectant, restà dignament acontentada.

És el quart any del que podria dir-se, de la dignificació de les Beneïdes de Sant Antoni. I han estat quatre ocasions anuals en el transcurs de les quals s'ha anat a més: tant la participació com l'ordre progressivament han millorat i ajudat a que fossin decoroses.

Aquelles carrosses extravagants que abans escarnien a uns o es burlaven dels altres, han desaparegut. Enguany, a l'acabament de la cavalcada, sols se sentien comentaris favorables i elogiosos de la festa i en tots els sentits. L'ordre, les carrosses, els cavallistes, els glosadors... tots els participants eren dignes de lloança. Homes i dones, nins i nines que amb carrosses desfilaren davant el Sant, suposaren una mostra més que els montuïrers volen conservar una antiquíssima tradició popular cap a una devoció a un Sant que honren i tenen en gran estima des de sempre.

Cal afegir que enguany foren una trentena les carrosses participants i molt eloqüents les gloses emeses. Es va fer en Es Dau on l'espai és molt ample i el perill

d'accidents casi nul. La regidoria de Cultura va aconseguir organitzar brillantment la solemnitat.

L'haver canviat, degut al mal temps, la data del 18 pel 25 de gener, ara amb

un dia esplèndid, de bon grat la gent en va estar contenta. I els dos foguerons, un a plaça i un altre en Es Dau, serviren per ambientar, des de la nit anterior, la festa de les beneïdes.

Moltes carrosses, elegantment enllestides, donaren a la festa un aire gojós i simpàtic.

Els Darrers Dies

Si el mes de gener férem festa per a les beneïdes, a l'acabament del febrer, concretament pel dia 28, està programada la «Nit de fresses i de bauxa». Coincidirà, com els anys passats, amb el darrer dissabte de carnaval.

A més del tradicional fogueró de la Plaça de les Tres Creus, n'hi haurà un altre que, hores d'ara, no se sap cert si serà a la plaça Vella o a la plaça Major. La plaça Vella resulta petita i, amb el canvi, l'espai seria l'adient i la vetlada de gresca i de bulla i de disfresses i de renou i de tot quan s'hi pugui afegir, possiblement serà més del gust de la majoria.

Una moto arrestada

Per conducció temerària durant la nit de cap d'any, el Batle arrestà la moto de l'infractor durant quinze dies.

Convé tenir ben present que una cosa és divertir-se i l'altra és molestar la gent o crear perill per a les vides humanes.

GLOSES DE L'AMO EN MIQUEL MASSANET «PARRI»

La digué dia 2 de gener de 1987, amb motiu de s'esbucament d'es balcó de sa Sala Mariana:

Molt m'agrada contemplar una obra ben acertada; qualcuna surt esguerrada, com sa Sala Mariana que es balcó es va esbucar, i gràcies que no matà ninguna persona humana.

Jo hi havia pujat damunt per veure-ho i fer favor; si m'acost an es balcó, hauria quedat difunt, i així hauríem posat punt damunt sa meva cançó.

Jo duc un gran interès que això ho facin adobar, però, qui ho ha d'arreglar? Es rector no té dobbers.

Fa més o manco un mes que n'hi valg anar a cercar, i em va dir: «haureu de tornar, que ara no en tenc de de més».

I per cloure, amollà aquesta:

Essent dies del Senyor, fas aquesta poesia: Molts d'anys, tots en companyia, en pau, salut i alegria, amb amor i unió.

Miquel Massanet Servera

Un milió per a Sala Mariana

Les gestions duites a terme per Honorat Moll Ribas com a responsable de la Sala Mariana han donat fruit, ja que el Vicepresident del Consell Insular, Joan Verger Pocoví li ha manifestat que durant el present mes de febrer serà concedida una ajuda d'un milió de pessetes per tal de restaurar l'escenari i la luminotècnia.

Aquesta reforma es podrà dur a terme a partir del mes de març i creim que serà en benefici de totes les entitats del poble que vulguin fer activitats a la Sala Mariana.

Prensa Forana

Reunió amb el President Cañellas

De bell nou, com ja ve essent habitual i coincidint amb el començament de l'any, el President del Govern de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, es va reunir amb els representants de les diferents publicacions de la Premsa Forana.

Ens donàrem cita en el Celler de Ca n'Amer d'Inca on el Govern Balear ens obsequià amb un exquisit sopar mallorquí dins un gran ambient de fraternitat i companyonia.

Després d'acabar la sopada, el President Cañellas va agrair la presència dels qui aquella nit —13 i dimarts de gener— ens havíem reunit; assenyalà que aquestes trobades anuals s'haurien de celebrar amb més freqüència; ens animà a seguir treballant dins la línia marcada en favor del nostre poble; ens animà per a la redacció de l'esborrany d'una futura llei de la Premsa Forana i s'oferí, finalment, des del seu lloc per a intentar solucionar les necessitats del nostre col·lectiu.

Abans d'acabar la reunió, el President de l'Associació, Biel Massot, va agrair l'invitació del Govern Balear, assenyalà que aquests contactes eren bons i necessaris i va advocar per a la seva continuïtat.

Via de cintura

L'enllaç amb la carretera de Manacor

El Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dia 15 de gener propassat aprovà l'adjudicació definitiva del projecte d'enllaç entre la Via de Cintura i la carretera de Manacor, com a via per a la descongestió en aquest punt.

El projecte contempla una opció mixta entre autopista i via urbana, ja que la via de cintura passarà deprimida per davall de la carretera de Manacor, en lloc d'aixecar un pont.

Les obres suposaran un cost de 362 milions i per a la posta en funcionament es calcula un termini de mes i mig. També s'estudia la possibilitat de tancar total o parcialment el tràfic en aquell punt.

ELS MONTUÏRERS DE CATEGORIA NACIONAL

Llorenç Bauzà Rigo

FITXA TÈCNICA:

Va néixer el 3 d'abril de 1964 a Montuïri. Tota la seva vida ha jugat amb el Club Esportiu Montuïri, començant des de benjamins i passant pels alevins, infantils i juvenils fins a arribar a I Preferent (un any) i ara a III divisió nacional desde fa dos anys.

Ha tengut molts d'entrenadors. En aquests darrers anys en Pep Dols (l'actual), Sebastià Miralles, Juan López Castillo i Llorenç Amengual en el primer equip; i Joan Verger Ramonell, Llorenç Bauzà, Miquel Cerdà, Bernat Rossinyol i altres més a les categories inferiors.

—Quina és la teva opinió, Llorenç, de la marxa del Montuïri d'enguany?

—Pel que fa referència a punts obtinguts i classificacions em sembla que està molt bé, ja que s'aconsegueix, fins ara, l'objectiu que es tenia de mantenir la categoria. Anam situats a un lloc «còmode», com és el de la meitat de la classificació. Ara bé es joc que fa el Montuïri crec que no és tan bo com podria ser, si tenim en compte els jugadors que formen l'equip. També hem de recordar que hi ha hagut moltes lesions i suspensions de jugadors.

—Però, el joc no acaba d'agradar...

—El joc és molt irregular i encara que es guanyin partits no es pot aconseguir fer un joc que agradi al públic i que convenci. En resum, de cara a l'objectiu es fa una bona

campanya, però no podem dir el mateix del joc que no acaba d'agradar.

—Idò, què trobes que li falta al Montuïri?

—Segons la meua opinió, com a cosa principal, el marcar gols perquè en feim pocs. Els partits es guanyen per la mínima o s'empaten. Com he dit abans, ens falta fer un joc més bonic de cara al públic.

—Com a montuïrer voldriem ens diguessis com veus la situació general del futbol a Montuïri.

—Dins les categories més baixes crec que hi ha una sèrie de gent de fa feina perquè funcioni, cosa que sempre és d'agrair. El mal d'avui en dia és que quan un jugador acaba de juvenil té molt mal de fer poder passar a l'equip de III divisió. Ara mateix tenim molts jugadors que han hagut d'anar a jugar a altres pobles. Un altre perill que hi veig a la situació actual, i del qual estic segur que molts hi tenen por, és que no passi a Montuïri el que ha passat a altres pobles veinats quan han arribat al damunt de les seves possibilitats.

Després d'analitzar la situació actual, passam a demanar-li algunes qüestions més personals. En relació a quin lloc de l'equip prefereix actuar, ens contesta:

—Damunt la zona de la retxa del mig del camp, a qualsevol lloc, tant a la dreta com a l'esquerra o en el mig, perquè és on he jugat sempre i s'hi adapten les meves condicions.

—Tens alguna anècdota de la teua vida esportiva que ens puguis contar?

—Anècdota? Si es pot considerar com a tal crec que el fet d'haver tornat a jugar a futbol després d'haver estat quatre anys inactiu i donant-se la casualitat de pujar a III divisió.

—Com definiries l'entrenador ideal per a un equip com el nostre?

—Tant per al Montuïri com per a qualsevol equip, pens és aquell que, dins les possibilitats de medis de que disposa, fa tot el que sap i pot per tal d'aconseguir l'objectiu que s'ha marcat ell en particular i conjuntament amb la directiva.

FUTBOL

Resultats corresponents al mes de gener:

III divisió

Montuïri, 2 - Murense, 1
Montuïri, 1 - Sòller, 0
Santanyí, 5 - Montuïri, 1
Badia Cala Millor, 2 - Montuïri, 0

Juvenils

Montuïri, 1 - Campos, 4
Montuïri, 2 - Artà, 1
Barracar, 4 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Porreres, 4

Infantils

Montuïri, 4 - Colònia, 4
Ses Salines, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 8 - Margaritense, 0
Montuïri, 3 - La Salle Manacor, 2

Alevins

Montuïri, 1 - Cafetín, 0
Colònia, 2 - Montuïri, 3
Montuïri, 3 - Margaritense, 0

Benjamins

Barracar, 2 - Montuïri, 1

Aficionats

Ciclos Marí, 1 - Rest. Es Puig, 2
Rest. Es Puig, 2 - Aut. Levante, 2
Vet. Estación, 3 - Rest. Es Puig, 2
Rest. Es Puig, 1 - Cade At., 2

—I el jugador ideal?

—Per al Montuïri, en aquests moments, seria aquell que tengués facilitat golejadora ja que ara aquest és el problema de l'equip. En general, és difícil contestar perquè crec que segons la situació i moment de l'equip, la definició de jugador ideal varia.

—Per acabar, Llorenç, què diries a l'afició montuïrera?

—Només que segueixi anant al camp i animant l'equip, no criticant-lo tant; que el joc del conjunt se compondrà i l'ànim del públic pot ajudar a aconseguir millorar aquest joc.

Gràcies, Llorenç, i que això que dius pugui ser realitat.

GABRIEL GOMILA

DEMOGRAFIA

Gener 1987

NAIXEMENTS

22 de gener.— Joan Miralles Pizà, fill de Cristòfol i Catalina.

DEFUNCIONS

1 de gener.— Llorenç Miralles Nicolau, vidu, 88 anys, a. «Queló»

15 de gener.— Guillem Martorell Verger, vidu, 87 anys, a. «Moragues»

21 de gener.— Gabriel Pocoví Nicolau, casat, 81 anys, a. «Des Molí»

22 de gener.— Guillem Beltran Martorell, casat, 69 anys, a. «Can Canal».

MATRIMONIS

2 de gener.— Joan Jiménez Sánchez amb Maria Seguí Isern.

22 de gener.— Gabriel Cardell Jaume amb Lluïcia Ruiz Boluda.

PLUVIOMETRE

Pluja del mes de Gener de 1987

Des que es registra a pluja a Montuïri (any 1964) mai s'havia contabilitzat, en el mes de gener, tanta aigua caiguda el mes passat. Plogué durant 14 dies amb un total de 141,80 litres. I si tenim present que durant tot l'any 1983 sols es mesuraren 172,7 litres, veurem l'abundància d'aquest gener.

Aquestes foren les quantitats:

Dia 7	4,70 litres m ²
Dia 9	22,50 litres m ²
Dia 10	36,40 litres m ²
Dia 12	3,30 litres m ²
Dia 13	23,40 litres m ²
Dia 15	4,10 litres m ²
Dia 16	12,20 litres m ²
Dia 17	5,90 litres m ²
Dia 20	6,50 litres m ²
Dia 21	7,90 litres m ²
Dia 28	4,90 litres m ²
Dia 29	1,40 litres m ²
Dia 30	7,00 litres m ²
Dia 31	1,60 litres m ²

Total 141,80 litres m²

CUINAR EN CASA**ANFÓS A LA MALLORQUINA****Ingredients**

Per a quatre persones: Un anfós de 1,800 quilògrams, un manat gros de juevert, un manat de cebes petites, una cabeca d'all, 4 tomàtiques d'enfilall, un quilo de patates, sal, oli, pebre i pebre vermell.

Elaboració

Una vegada net i llevada s'escata, li posen sal, es col·loca a un colador i que reposi.

Es tallen les verdures en troços petits i també les patates planes.

Dins una olla de test, dins la que s'hi haurà posat un poc d'oli (que tapi el fons), se col·loquen les patates amb un poc de sal, damunt s'hi posa el peix i da-

munt el peix la verdura, la qual s'haurà condimentat anteriorment amb oli, sal, pebre i pebre vermell.

Es posa dins el forn calent on ha de coure a mig foc, aproximadament durant una hora. Mig cuit, es cobreix amb unes fulles de col i això evitarà que la verdura es cremi.

Recepta de
Carme Pons Llabrés

El Rallye d'Es Pla

Ja s'ha fet públic el calendari del Campionat de Balears de Rallyes Automobilístics en el qual veim que hi figura el IV Rallye d'Es Pla organitzat per l'Escuderia Drach.

Aquesta interessant prova està programada pels dies 26 i 27 del proper setembre i, com els anys passats, començarà i acabarà a Montuïri i discorrerà per carreteres dels voltants del nostre terme.

CORREDURIA DE SEGUROS GOMILA S.A.

No venem seguros, els comprem per a vostè

Noves oficines a Montuïri

Domicili social

Plaça Ramon Llull, 22 - Tel. 55 13 56 - Manacor

Sucursals

Palma: C/. Reina Esclaramunda, n.º 1-A, 3.º - Tel. 72 28 62

Montuïri: C/. Jaume II, n.º 4 - Tel. 64 60 43

PROGRAMA D'ACTIVITATS PARROQUIALS

FEBRER 1987

Missa de la Tercera Edat

El quart diumenge de cada mes, la missa de les 11,30 tindrà un caire especial, ja que serà conduïda i animada per la Tercera Edat.

Així com hi ha una Missa Jove, també les persones majors de la parròquia volen animar una Eucaristia mensual, amb l'ajuda també dels joves, matrimonis i tots els qui hi vulguin participar.

Hem començat ja dia 25 de gener, oferint la missa pels associats que moren dins l'any 1986. La pròxima celebració serà dia 22 de febrer.

Missa Jove

Els diumenges 15 de febrer i 15 de març, els joves que treballen en la catequesi i els qui preparen per a la Confir-

mació són els responsables de preparar l'Eucaristia de les 11,30. Convé assistir el divendres anterior a la reunió preparatòria, i el mateix diumenge arribar un quart abans, per poder participar en les lectures i pregàries.

NOTÍCIES D'ESGLÉSIA

Festa de la Mare de Déu de la Bona Pau

El dissabte 24 de gener celebràvem la festa de la Mare de Déu de la Bona Pau, que s'ha anat recuperant aquests darrers anys. La memòria d'aquesta advocació mariana tan montuïrera també arriba així a l'hivern i és una oportunitat per a recordar les arrels cristianes del nostre poble i remarcar esforços per a crear més unitat i més col·laboració entre tots.

De la celebració de l'Eucaristia passarem a un berenar de germanor ofert per l'Obrer Rafel Socias. Aquest berenar-sopar s'oferia per a la Coral Parroquial i per a les altres persones que han participat en la neteja de la capella del Puig, durant l'estiu.

Iniciativa per a l'any 1988

A partir d'aquesta celebració, va néixer la idea de donar més relleu a la festa de l'any que ve, ja que caurà en diumenge i dins l'Any Marià que celebra l'Església universal.

Pensam que la setmana del 18 al 23 de gener es podria dedicar a reunir diferents grups de cristians, per edats, i acabar el diumenge 24 amb una Eucaristia baixant la imatge de la Mare de Déu de la Bona Pau a l'església parroquial. El Consell parroquial pren nota d'aquesta iniciativa i la discutirà per anar preparant aquesta commemoració.

CATEQUESI PARROQUIAL

Nota als pares dels nins de primer, segon i tercer

Estimats pares: Veig que no és fàcil posar-nos d'acord en quant als dies i hores de la catequesi. El grup de joves que volen col·laborar només ho poden fer els diumenges, dematí, i s'han organitzat a la mateixa hora partits de futbol, pels nins.

Hem de veure com podem solucionar-ho.

Tot depèn del vostre interès. Si per a vosaltres no té importància la formació de la fe dels fills, no espereu que en tenguim per ells.

Per això, ELS NINS I NINES QUE FAN PRIMER, SEGON O TERCER poden triar entre DIUMENGES DEMATÍ O DIMECRES, A LES 5,30 HORA-BAIXA. Però procurau que els qui s'apunten siguin constants i no canviïn d'un dia a l'altre, sinó que es mantinguin a patir d'ara en el dia que vosaltres decidigueu, i no deixin d'assistir sense motiu justificat.

També vos deman que ajudeu amb la vostra discreció i respecte, perquè els infants que volen acudir a la catequesi no es vegin contrastats per aquells que no ho valoren o a vegades se'n burlen. Aquesta actitud de respecte pens que l'hem de fomentar en totes les coses que s'organitzen en el poble, i puc assegurar que, des de la parròquia hem procurat esser respectuosos sempre i col·laborar en tot allò que hem pogut. Vos deman a vosaltres lo mateix.

Gràcies per l'acollida que volgueu donar a aquesta nota.

Bartomeu Tauler, rector